

Zdvojování v hokejbale

Zdvojování řadíme mezi obranné herní kombinace, tedy mezi prostředky vědomé spolupráce a součinnosti dvou případně třech hráčů celku, kteří nejsou v držení míčku a snaží se míček koordinovanou a cílenou činností získat zpět pod svou kontrolu případně omezit, znemožnit útočné aktivity soupeře. Zdvojování svým charakterem navazuje, prolíná se a doplňuje zajišťování.

Proč začít zajišťováním ?!

Při definování základů a principů zdvojování je výhodné začít v metodické úvaze u zajišťování, přesněji řečeno u vztahů, rozdílů nebo sounáležitostí těchto dvou obranných kombinací. Obě kombinace se v utkání výrazně doplňují nebo mohou jedna na druhou plynule navazovat, což není způsobeno náhodou, ale podobnými rysy a principy na základě, kdy hráči při utkání obě kombinace využívají.

Společné body pro zdvojování a zajišťování:

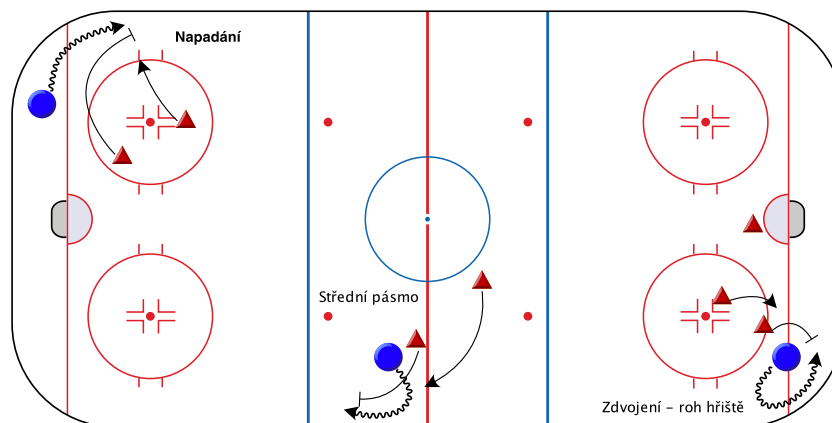
- navazují na obsazování hráče s míčkem případně vedení osobního souboje,
- vyžadují velkou míru vzájemné komunikace, vnímání prostoru a vizuální kontroly (pozice míčku vůči postavení hráčů soupeře a vlastních spoluhráčů),
- vyžadují správné načasování,
- neobejdou se bez taktické roviny, čtení hry a rozhodnutí dle prostoru, ve kterém se situace odehrává.

Rozdílné body pro zdvojování a zajišťování:

- míra těsnosti obsazování a agresivity v přístupu k soupeři,
- situace, které vytváří nebo ve kterých jsou uplatňovány (rovnovážné vs. nerovnovážné),
- využití v rozdílných herních systémech.

Lze tedy konstatovat, že obě kombinace mají společný základ. **Zdvojování** je spíše **agresivnější** variantou obranné hry vycházející z **úspěšné obranné hry** v podobě obsazování hráče s míčkem (vedení osobního souboje) a **vytlačení soupeře** k hrazení nebo do nevýhodných prostor. Oproti tomu **zajišťování** je spíše **pasivnějším obrazem obranné hry** nebo prostředkem pro zaujetí **správného obranného postavení** či účelného **efektivního rozestavení hráčů**. Zajišťování může být ve hře realizováno při neúspěšném vedení osobního souboje z pohledu bránícího celku, průniku hráče k ose hřiště a zárodcích vzniku nerovnovážných situací s vysokou pravděpodobností přečíslení a přechodu do prostor výhodných k zakončení.

Zajišťování

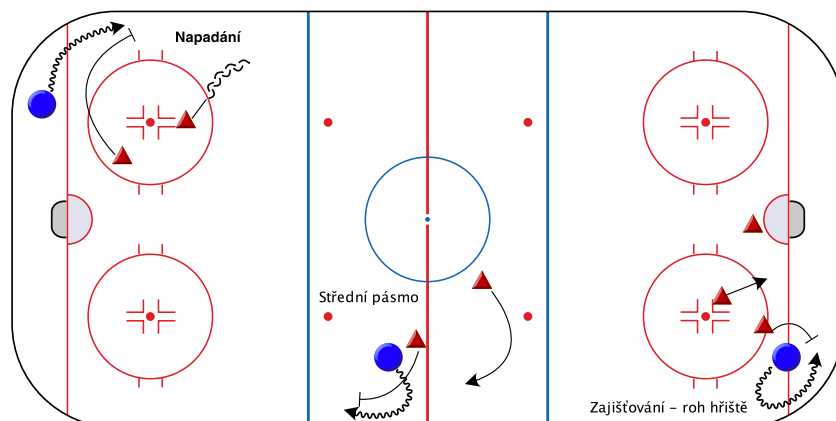
Bránící hráč svým pohybem a postavením zajišťuje činnost a prostor svého napadajícího spoluhráče. Hráč musí být připraven na další obranné činnosti nebo kombinace. Dojde-li k osobnímu souboji nebo kontaktu, pak zdvojuje svého spoluhráče a odebírá míček. Pokud napadající hráč prohraje svůj osobní souboj, pak zajišťující hráč přebírá pozici napadajícího. Zajišťování tedy může navazovat na:

- kombinaci zdvojení – v případě kontaktu a osobního souboje napadajícího hráče,
- kombinaci odstupování – v případě prohraného osobního souboje napadajícího hráče a tím vzniklé nerovnovážné situace (přečíslení),
- kombinaci přebírání – v případě prohraného osobního souboje napadajícího hráče a těsné blízkosti uvolňujícího se hráče soupeře v držení míčku,
- činnost napadání – v případě prohraného osobního souboje napadajícího hráče a tím vzniklé rovnovážné situace,
- další osobní souboj a situaci 1-1.

Chyby:

- zajišťující hráč je daleko nebo blízko ke svému napadajícímu hráči,
- hráč je zády k míčku případně se nechá unést hrou,
- hráč není postaven mezi míčkem a vlastní brankou (špatné obranné postavení nebo špatná volba směru pohybu obsazování).

Zdvojování

Spolupráce dvou hráčů v obranné činnosti, napadající hráč má za úkol zablokovat hráče, zdvojující (vypomáhající) hráč má za cíl míček získat. Je základem pro agresivní způsoby napadání. Nácvik je vhodné provádět nejdříve v kategorii U13 u bočního hrazení a později v rohu. Nejtěžší je realizace zdvojování v otevřeném prostoru.

Nepostradatelným faktorem je technika vedení osobního souboje, především zablokování soupeře a jeho hole u hrazení. Vypomáhající hráč přistupuje, až když je hůl soupeře zablokována. Cílem je vytváření početní převahy.

Technická rovina zdvojování:

Napadající hráč:

- tělem zablokovat tělo hráče v držení míčku,
- holí zablokovat hůl hráče v držení míčku,
- správné postavení nohou a správnou volbou směru přístupu k soupeři jej vytlačit ideálně k hrazení.

Zdvojující (vypomáhající) hráč:

- hlavním úkolem je získat míček pod svou kontrolu,
- nezaměřuje se na blokování nebo dohrání hráče v držení míčku,
- směr a rychlost přístupu volí tak, aby v případě náhlého uvolnění soupeře v držení míčku, jej mohl obsazovat (přistupovat vždy ze směru od vlastní branky).

Požadavky na vypomáhajícího hráče:

- načasování přistoupení,
- rychlý přístup,
- rychlé vzdálení.

Lze si položit základní otázky: Co hrozí při brzkém nebo pozdním přistoupení? Zdvojování je aplikováno v rovnovážné a nerovnovážné situaci?

Důvody pro zdvojování:

- dáno taktikou celku nebo zvoleným herním systémem,
- využíváno proti silným individualitám v celku soupeře,
- využíváno v závěrech třetin nebo časově omezených úsecích hry pro změnu rytmu hry a přechod z pasivnějších k agresivnějším variantám obranné hry či napadání,
- využíváno při přesilové hře nebo nerovnovážných situacích k zesilování tlaku na hráče soupeře,
- těsnost a blízkost kontaktu k nerozhodnému, statickému osobnímu souboji.

Pro hru bránících hráčů nejen při zdvojování a zajišťování je podstatná **kontrola odstupu** od soupeře (kontrola soupeře v prostoru, prostorové vnímání). Hráči se mnohdy dopouští chyb ve čtení hry např. přehnaným sledováním pouze hráče s míčkem, špatným vytvářením tlaku na soupeře vlastním pohybem a pomocí hole, nebo nedostatečnou komunikací mezi spoluhráči na hřišti.

Další důležitou činností je obsazování hráče s míčkem, ať již během vpřed či během vzad. Jakých chyb je možné se dopustit?

- špatný směr přístupu k soupeři,
- špatná míra agresivity a tlaku přístupu k soupeři (špatná volba těsnosti),
- nevyužívání hole k tlaku na soupeře,
- špatný obranný postoj (např. otočení zády, špatná pozice nohou nebo zakleknutí aj.),
- reagování na pozici míčku a rukou nikoliv na pozici těla, která je klíčová.

Pro všechny obranné kombinace jsou tedy důležité **základy vedení osobního souboje z pohledu obrany**. Pod pojmem technika osobního souboje rozumíme přímý souboj o míček, a to se soupeřem s míčkem, jak ve volném prostoru, tak i u hrazení.

Přehled zásad pro vedení osobního souboje:

- nesoustředit se pouze na tělo soupeře nebo jenom na míček,
- čepel hole směřuje proti míčku s cílem vytváření tlaku,
- být v obranném postavení (mezi míčkem a vlastní brankou),
- zajištění dobré stability (širší postoj) včetně sníženého těžiště,
- schopnost rozlišení agresivního a pasivního přístupu,
- včasné a těsné přistupování k soupeři s míčkem.

Cíle zdvojování:

- vytvoření početní převahy = základ spolupráce pro agresivní způsoby napadání ve všech pásmech a prostorech hřiště,
- zesílené obsazování hráčů = zdvojování a ztrojování, s cílem odebrat míček a přejít do útočné fáze,
- používá se u výjimečných protihráčů či prostorech, kde je hráč omezen (postranní hrazení) – základ pro presinkové bránění.

Rizika a slabé stránky zdvojování:

- napadající hráč není na obranné straně – mezi míčkem a vlastní brankou,
- nutnost koordinace druhého hráče v čase a prostoru
- každá herní činnost je realizována v závislosti na jiné herní činnosti nebo činnostech jiných hráčů – vždy v rámci organizace a cílené koordinace,
- úroveň osvojení kombinací se odvíjí od úrovně HČJ,
- může vzniknout přečíslení soupeře.

Metodika nácviku

Nácvik začínat v kategorii MŽ u bočního hrazení a později v rohu hřiště. Vhodná úvodní forma nácviku je ve formě průpravných cvičení v rámci trojic hráčů, nácvik se velmi prolíná s nácvikem základů zajišťování. Nácvik v otevřeném prostoru je pro hráče mnohem složitější, jak z pohledu technického, tak taktického, proto doporučujeme jej realizovat později ve vyšších věkových kategoriích. Rozvoj hráčů by měl být doplněn o základy vedení osobního souboje 1-1 z pohledu obrany, které jsou pro nácvik zdvojování a zajišťování nepostradatelné.

Kategoriální specifika:

- U9 a U11 – nezařazovat do TJ
- U13 – úvodní nácvik ve dvojicích nebo v rámci herních nerovnovážných cvičení (nevědomě)
- U15 – systematický a cíleně zařazovat do TJ
- Dorost – zařazujeme v rámci prostorové a časové obměny v organizace hry celku

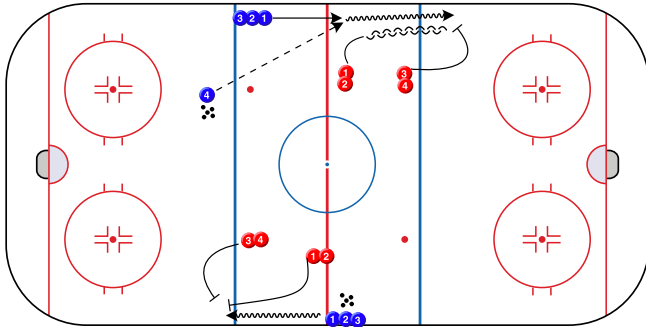
Chyby při nácviku zdvojování:

- špatná komunikace hráčů (napadající a vypomáhající),
- nedostatečně těsné přistoupení k útočícímu hráči,
- špatná práce s holí a nedostatečné zablokování hole útočícího hráče,
- zastavení nebo zpomalení celé akce (pomalé rozhodování a vyčkávání, jak se situace vyvine),
- ztráta míčku z dohledu.

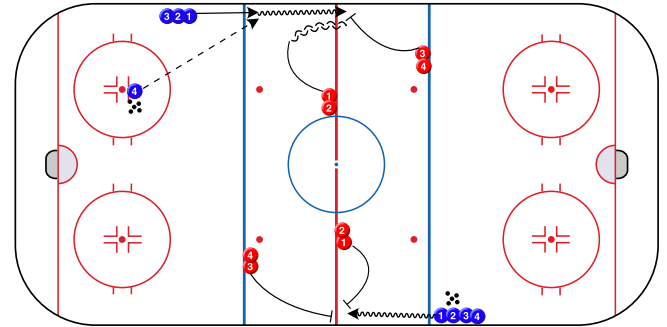
Autor textu: Martin Komárek

Spoluautoři: Martin Jehlík a Tomáš Bárta

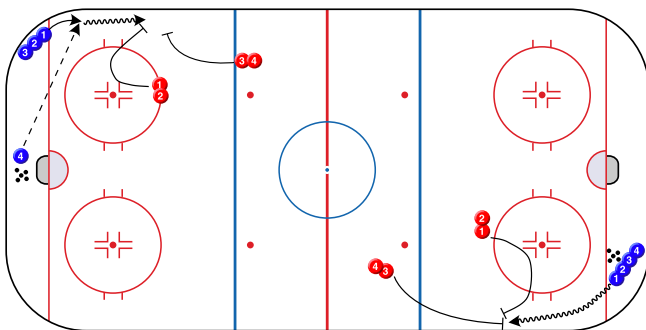
č.1 – Zdvojování (obrné pásmo)

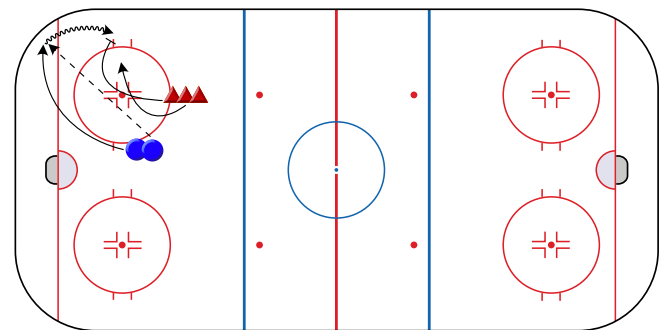
č.2 – Zdvojování (střední pásmo)

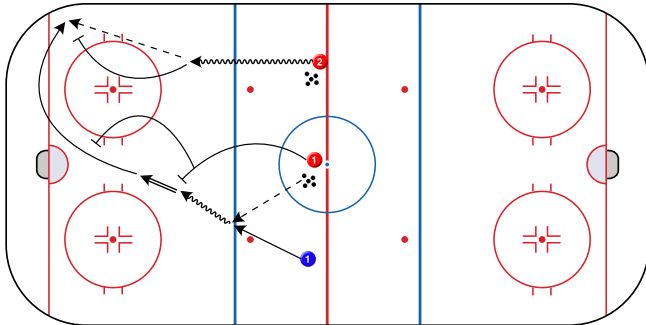
č.3 – Zdvojování (útočné pásmo)

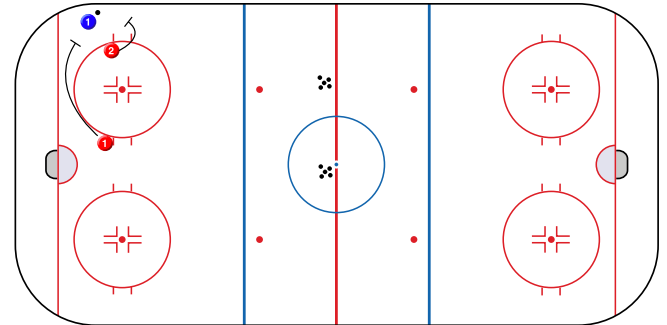
č.4 – Nácvič zdvojování

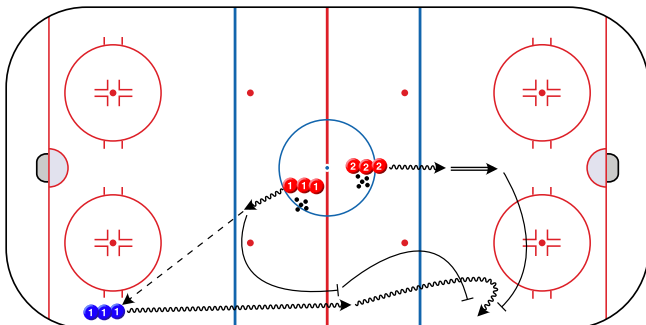
č.5 – Zdvojování v útočném pásmu (část 1)

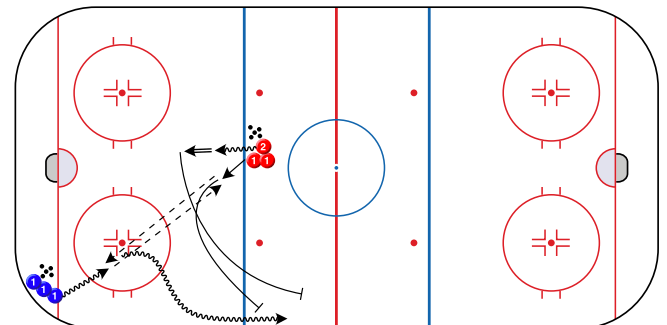
č.5 – Zdvojování v útočném pásmu (část 2)

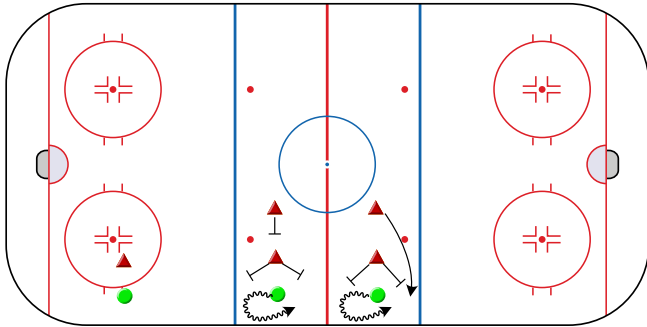
č.6 – Zdvojování v obranném pásmu (část 1)

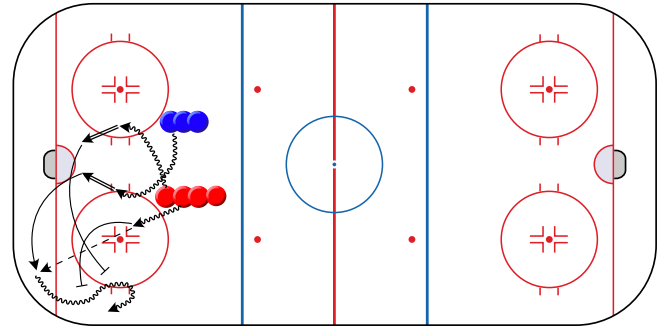
č.6 – Zdvojování v obranném pásmu (část 2)

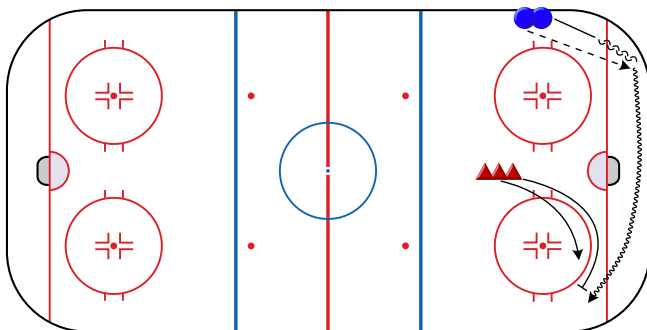
č.7 – Návčik zdvojování v trojčích u hrazení

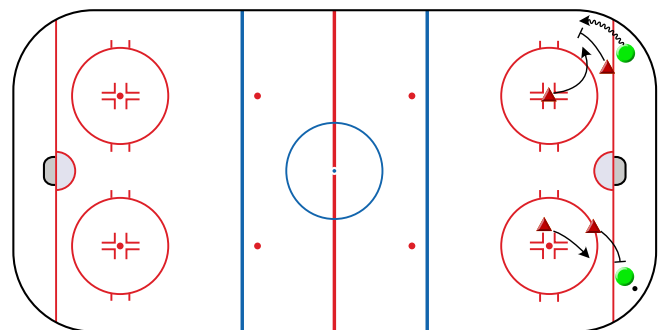
č.8 – Zdvojování v rohu hřiště

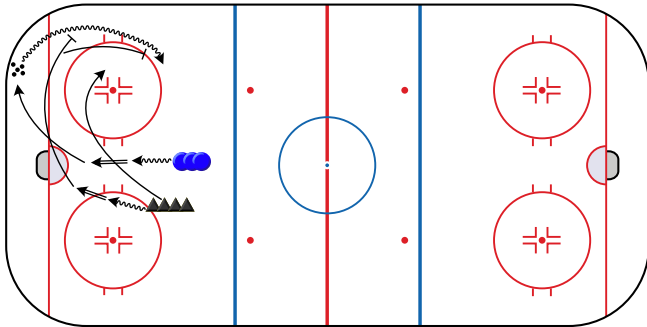
č.9 – Zdvojování v rohu hřiště

č.10 – Návčik zdvojování v rohu hřiště

č.11 – Zdvojování a zajišťování v situaci 1-1 u hrazení

č.12 – Návčik zdvojování ve středním pásmu

